

Γράφει ο Μπάμπης Ράκης - bambisrakis@cytanet.com.cy

Η ΑΝΝΟΥΛΑ ΤΟΥ SYDNEY

(Περίληψη προηγούμενου)

Το πλοίο για την Αυστραλία πλησιάζει και σε λίγες ώρες θα φθάσει στο Σύδνεϋ. Οι περισσότεροι επιβάτες, βρίσκονται στο κατάστρωμα, γιομάτοι αγωνία και συγκίνηση. Έφθασε η στιγμή για την πραγματοποίηση του μεγάλου ονείρου. Πως θα είναι άραγε ο κόσμος και ο τόπος στην καινούργια τους πατρίδα. Στο κατάστρωμα βρίσκεται η Ιομήνη και ο Άλκης, κοιτώντας και αυτοί το πέλαγος.

Η Ιομήνη σε μια στιγμή βλέπει να προβάλλει ανάμεσα στους επιβάτες μια νεαρή όμορφη κοπέλα. Η Ιομήνη την βλέπει για πρώτη φορά, παρόλο που το ταξίδι κράτησε αρκετές εβδομάδες. Καθώς πλησιάζει η κοπέλα και η Ιομήνη την παρατηρεί από πολύ κοντά, νιώθει μια παράξενη ταραχή, κάτι σαν κρύος ιδρώτας. Η Ιομήνη διαπιστώνει ξαφνιασμένη, ότι η άγνωστη για αυτήν κοπέλα, μοιάζει της ίδιας καταπληκτικά όταν

ήταν στην δική της ηλικία. Δεν τολμά όμως να πει την γνώμη της στον Άλκη. Αποφασίζει μόνο να τον ρωτήσει: -Ποια είναι αυτή η κοπέλα;. Ο Άλκης γυρνώντας προς το μέρος που κοιτούσε η Ιομήνη και αντικρίζοντας την όμορφη νεαρή-που την είδε ήδη αρκετές φορές πάντα μόνη στο κατάστρωμα- απαντά στην Ιομήνη: -Είναι μια ξένη. Δεν μίλησε ποτέ σε κανένα, παρόλο που δοκίμασαν πολλές φορές Ελληνίδες κοπέλες να της

μιλήσουν. Η Ιομήνη φανερά ταραγμένη με την ομοιότητα που είχε η ίδια, όταν στην ηλικία της άγνωστης, δεν μπορεί να συγκρατηθεί και αποφασίζει να πάει κοντά της και να της μιλήσει. Ο Άλκης δεν την ακολουθεί και παραμένει στην θέση του, ακουμπισμένος στα κάγκελα του πλοίου. Η Ιομήνη φανερά ταραγμένη, με γοργά βήματα προχωρά προς την άγνωστη νέα. Ας δούμε την συνέχεια της ιστορίας.

Η κοπέλα είναι και αυτή ακουμπισμένη στα κάγκελα της πλώρης, και δεν προσέχει την άγνωστη κυρία που την πλησιάζει και στέκεται δίπλα της.

Η νέα, μόλις αντιλήφθηκε την Ιομήνη, της έριξε μια αδιάφορη ματιά και γύρισε πάλι το πρόσωπό της προς το πέλαγος.

Η Ιομήνη την πλησιάζει ακόμη πιο κοντά και την ρωτά στα ελληνικά:

- Καλημέρα δεσποινίς. Φτάσαμε επιτέλους στην Αυστραλία.

- Η νεαρή γύρισε, έριξε μια γρήγορη ματιά την Ιομήνη, ψήλωσε τους ώμους της εννοώντας, ότι δεν καταλαβαίνει τι της λέει.

Η Ιομήνη δεν μπορούσε να συγκρατήσει την συγκίνηση και την ταραχή και ακουμπώντας το χέρι της πάνω στον ώμο της κοπέλας την ρώτησε και πάλι:

- Που είναι η μαμά σου κορίτσι μου. Ταξιδεύεις μόνη;

Η κοπέλα ενοχλημένη από την επιμονή της άγνωστης κυρίας, να της μιλά συνέχεια, σε μια γλώσσα που δεν καταλάβαινε, γύρισε απότομα, προς το μέρος της, έτοιμη να φύγει.

Όμως αυτή την φορά αντικρίζοντας το πρόσωπο της Ιομήνης, που το χτυπούσαν οι πρωινές ακτίνες του ήλιου, παρατήρησε κάτι που προηγούμενα δεν είχε προσέξει.

Η κοπέλα βλέποντας την Ιομήνη να της χαμογελά γλυκά, ξαφνικά ταραχθηκε. Παρατηρούσε έκπληκτη, ότι η ξένη κυρία είχε σχεδόν τα ίδια χαρακτηριστικά με εκείνη. Της έμοιαζε στο πρόσωπο.

Αυτό την τρόμαξε και την τάραξε.

Πως είναι δυνατό μια άγνωστη και ξένη γυναίκα μέσης ηλικίας να της μοιάζει.

Ένωσε ταραχή και φόβο μαζί. Δεν ήταν δυνατό να υπάρχει τόσο ομοιότητα. Αποφάσισε να φύγει και να κατεβεί στην καμπίνα της.

Κοίταξε ξανά κάπως φοβισμένα, την Ιομήνη, έκανε μια απότομη στροφή και με γρήγορα βήματα απομακρύνθηκε προχωρώντας προς την σκάλα που οδηγούσε κάτω στις καμπίνες.

..... Η Ιομήνη έμεινε μαρμαρωμένη στην θέση της. Ένοιθε τα χέρια της να τρέμουν και η καρδιά της να χτυπά δυνατά.

- Θεέ μου δεν είναι δυνατό να μου μοιάζει τόσο πολύ η άγνωστη αυτή ξένη κοπέλα, είπε από μέσα της.

Ξαφνικά άκουσε την φωνή του Άλκη:

- Τι έγινε Ιομήνη της μίλησες;

Κοίταξε τον Άλκη. Το βλέμμα του έδειχνε βαθιά απορία. Φανερό πως παρατήρησε την ταραχή της.

Η Ιομήνη έπιασε με τα δυο της χέρια τα κάγκελα του πλοίου για να μη σωριαστεί κάτω στο κατάστρωμα.

- Ναι της μίλησα απάντησε με μεγάλη δυσκολία στον Άλκη και απότομα τον πιάνει από το χέρι λέγοντας με την ίδια τρεμάμενη φωνή:

- Άλκη πάρε με σε ένα παγκάκι να κάτσω. Δεν νιώθω καθόλου καλά. Νομίζω θα λιποθυμήσω. Ο Άλκης αμέσως την έπιασε από την μέση και την οδήγησε στο κοντινό παγκάκι του καταστρώματος.

Όταν την έβαλε και έκατσε της είπε:

- Να πάω να φωνάξω τον γιατρό του πλοίου.

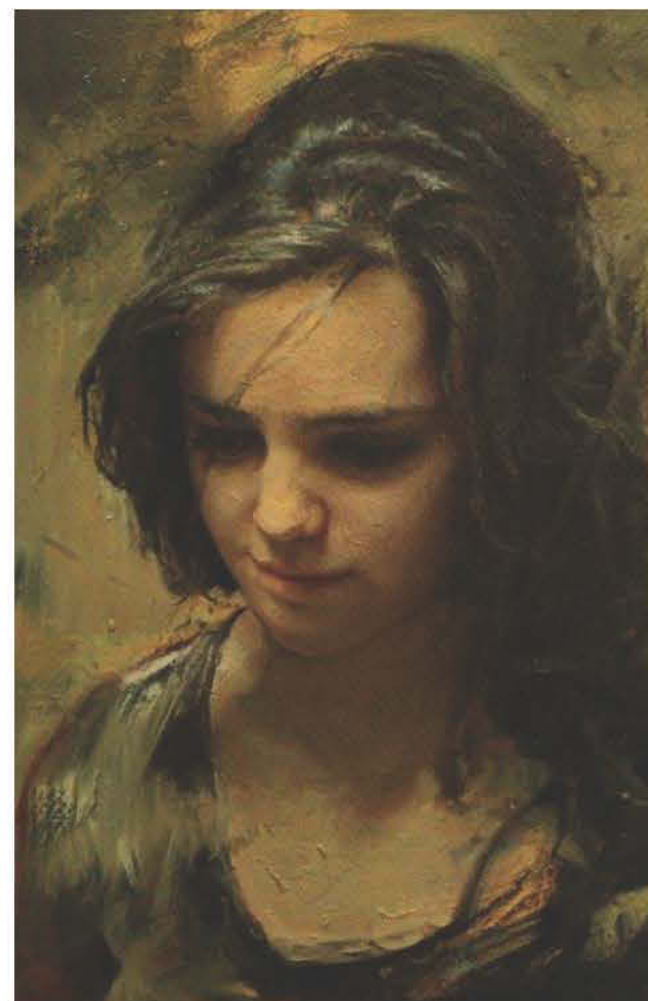
- Όχι είπε η Ιομήνη. Είμαι καλύτερα. Θα συνέλθω. Μην πας να φωνάξεις τον γιατρό. Απλώς ταραχθηκα και ένιωσα μια ζάλη.

- Μα τι συνέβη; Ρώτησε ο Άλκης ανήσυχος. Της μίλησες;

- Ναι έγενεψε με το κεφάλι η Ιομήνη.

- Εκείνη τι έκανε;

- Με κοιτούσε Άλκη, με κοιτούσε συνέχεια στο πρόσωπο το ίδιο απορημένη όπως και εγώ. Την είδα να ταραζεται και εκείνη και ύστερα

απότομα σπκώθηκε και έφυγε.

- Δεν κατάλαβα τον λόγο, γιατί αυτή η ταραχή, αφού δεν ανταλλάξατε κουβέντα, είπε απορημένα ο νέος.

- Γιατί Άλκη αγόρι μου-είπε με τρεμάμενη φωνή η Ιομήνη- διαπίστωσε η ξένη κοπέλα, όπως και εγώ, ότι μοιάζουμε στο πρόσωπο καταπληκτικά η μια της άλλης.

- Τι; ρώτησε ξαφνιασμένος ο Άλκης. Μοιάζετε η μια της άλλης;

(Η συνέχεια την επόμενη Τετάρτη)

ΚΑΘΕ ΤΡΙΤΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ ΚΑΙ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

Εφημερίδα

Ο ΚΟΣΜΟΣ

Τώρα και στο facebook